

## Reactie nota naar een inclusieve arbeidsmarkt

Geachte voorzitter,  
Geachte dames en heren,

Graag wil ik u een beeld schetsen dat u allemaal al kent.

*Hansje pansje kevertje die klom eens op een hek*

*Neer viel de regen, die spoelde Hansje weg*

*Op kwam de zon die maakte Hansje droog*

*Hansje pansje kevertje die klom toen HELEMAAL ZELF weer omhoog.*

Mooi beeld, vindt u niet?

Kijkend naar arbeidsparticipatie en de bijbehorende nota die vanavond voorligt, is het helaas zo dat niet iedereen in staat is om uit zichzelf omhoog te klimmen op de participatieladder. Laat staan wanneer het meerdere keren geregend heeft of er echt sprake is van 'zwaar weer'.

Mijn naam is Pim Hoek, ik ben verbonden aan Hogeschool Windesheim, dat als kennisinstituut met zo'n 21.000 studenten en 2000 medewerkers waarde(n)volle professionaliteit en een inclusieve samenleving hoog in het vaandel heeft staan.

Zelf ben ik verbonden aan de Calo, opleidingen rondom bewegen waar zowel de docentenopleiding, de opleiding rondom sportmanagement als de opleiding psychomotorische therapie bij elkaar komen. Met name vanuit de laatste opleiding ligt de focus op het inzetten van bewegingsgerichte- en lichaamsgerichte activiteiten als middel tot het ontwikkelen van vaardigheden en competenties met als doel de participatie van (veelal) kwetsbare mensen in de samenleving zo optimaal mogelijk te laten zijn. Denk aan vluchtelingen, studenten met een psychische stoornis, mensen met verstandelijke beperking of volwassenen die uit dreigen te vallen vanwege psychische problemen. In het Ambulatorium, een innovatie-werkplek met zo'n 15 docenten, studenten en het werkveld lopen zo'n 120 tot 140 studenten per jaar hun stage binnen 50 tot 60 kleine en grotere projecten, waaronder rondom arbeidsparticipatie. De kracht is samen leren en innoveren rondom maatschappelijke vraagstukken. We zien dat bewegen werkt. Mensen letterlijk en figuurlijk in beweging brengen en houden is daarin een belangrijk uitgangspunt.

Pleidooi dat ik vanavond wil houden is dat een bijdrage van een kennisinstituut als Hogeschool Windesheim van waarde kan zijn in het vraagstuk in de voorliggende nota.

Tegen deze achtergrond en met het beeld van Hansje pansje voor ogen en dat van de vele andere soorten 'kevertjes', zijn er een aantal uitgangspunten voor de nota waar ik graag een aanvulling op wil geven.

In een nadere bestudering van de nota lijken er een aantal grote uitdagingen in de nota te zitten.

Ten eerste: de overgang vanuit onderwijs naar vervolgonderwijs en onderwijs naar arbeidsparticipatie lijkt nog niet altijd op elkaar aan te sluiten. Dit vraagt aandacht en verdere uitwerking hoe dit te verbeteren en met welke partners.

Ten tweede: werkgevers willen verantwoordelijkheid nemen en gaan zelf aan kop. Dit wordt genoemd in de nota, waar tegelijkertijd in de nota ook genoemd worden dat werkgevers arbeidsfitte kandidaten aangeleverd willen krijgen. En dat vele werkgevers onvoldoende toegerust zijn in de route daar naartoe en ook te weinig tijd en deskundigheid in huis te hebben om hier ook koploper in te zijn.

Dit leidt tot het derde punt: het is van waarde en belang om juist de mensen met een grote(re) afstand tot de arbeidsmarkt te ondersteunen om weer aan de slag te kunnen. Soms in betaald dienstverband, maar ook met alle varianten in de weg daar naartoe.

Kortom, op veel vlakken is het van belang om inhoudelijk nog verder te zoeken naar een meest passende aanpak in de volle breedte vanaf onderwijs tot werk en van geïsoleerde individuen tot betaald werkende individuen.

Vanuit Hogeschool Windesheim en het Ambulatorium, met een enorm netwerk van samenwerkingspartners willen wij graag een waardevolle bijdrage leveren aan het gezamenlijk zoeken naar de meest passende oplossingen voor bovenstaande dilemma's. Bijvoorbeeld door mee te denken en mee te doen in het bepalen van efficiëntie en effectiviteit en door te experimenteren met pilots van werkwijzen die op andere plekken efficiënt en effectief (b)lijken, maar ook in nieuwe innovatieve pilots die we regelmatig met onze partners opzetten.

In de co-creatie met studenten, docenten alsmede de verbinding met vrijwilligersorganisaties, sociale wijkteams, zorgprofessionals, jobcoaches en werkgevers of social enterprises kan een verdere uitwerking gerealiseerd worden. Een eerste opzet hoe er flexibel, op maat en modulair gewerkt kan worden hebben we al uitgewerkt in samenwerking met de at. groep, met een samenhang van ondersteuning binnen het onderwijs, in de overgang van onderwijs naar werk, zorg en ondersteuning voor een individu waar nodig en toerusten van werkgevers in de omgang met de medewerker. De at. groep is ook een bedrijf dat gelooft in een ketenaanpak en kan daarin een voorbeeld zijn van bovengenoemde co-creatie. Er wordt jobcoaching en arbeidstoeleiding geboden, o.a. door incompany on the job training van arbeidsvaardigheden, er is begeleiding (WMO/JW), en tenslotte behandeling (GGZ, zorgverzekeringswet) voor die mensen die de meeste intensieve aanpak behoeven.

Gezamenlijk geloven we in een opzet waar zo min mogelijk professionals ingezet worden, maar wel de best passende ondersteuning geboden kan worden. Hierbij is inzet van ondersteuning modulair op te bouwen van minimale begeleiding (bijv. coaching door een student) tot aan intensieve begeleiding door zorg- en arbeids-professionals.

De flexibiliteit in dit construct maakt dat hierin een schaalbaarheid realistisch is.

Doordat er geen standaard 'aanbod' is, kan hier per individu en per moment naar gekeken worden en in worden bijgesteld.

Juist ook bij mensen met een laag arbeidspotentieel kunnen innovatieve mogelijkheden bedacht worden waarin 'al doende' geoefend wordt met vaardigheden die op de arbeidsmarkt van waarde zijn. Met het eerder genoemde brede gezelschap van samenwerkingspartners kan gekeken worden naar mogelijkheden om al wel te kijken naar mogelijkheden richting arbeidsparticipatie, al is het op de langere termijn.

Door de verbinding met het Hoger Beroepsonderwijs te maken waarin studenten en docenten een bijdrage kunnen leveren, staat het leren en innoveren continue voorop en zijn we altijd op de hoogte van 'state of the art' ontwikkelingen, zowel landelijk als in de internationale context. De kwaliteit van de inzet van studenten kan daarin wel geborgd worden door de inzet en ondersteuning van docenten en professionals uit het werkveld.

Hierin is een integrale aanpak van onderwijs, onderzoek en ondernemen en innoveren de insteek om kennis te genereren, niet alleen door het te bedenken, maar ook door te gaan doen.

Binnen de nota worden diverse aspecten benoemd die de nodige aandacht en uitwerking vragen, zoals bijvoorbeeld:

- Inwoners met een grotere afstand tot de arbeidsmarkt hebben ondersteuning nodig om aan de slag te komen
- Gemeente zorgt voor arbeidsfitte kandidaten en ondersteunt kwetsbaren
- Focus op arbeidsfit krijgen van kandidaten
- Bevordering van maatschappelijke participatie

Tot slot, het pleidooi dat ik vanavond wil houden naar aanleiding van mijn eerdere opmerkingen, is dat bij bovengenoemde punten een bijdrage van een kennisinstituut als Hogeschool Windesheim van waarde kan zijn. Sterker nog, we zijn al zeer actief aan de slag met deze aspecten!

We zijn daarin in staat om passende oplossingen te bedenken die voldoen aan de eisen van het arbeidsfit krijgen van een grote diversiteit aan mensen, het zoeken naar nieuwe mogelijkheden en het zorgen voor kostenefficiënte interventies. Op deze manier zijn niet alleen de werkgevers, maar is het geheel aan samenwerkingspartners koploper vanuit regio Zwolle.

Ik hoop van harte dat hiermee Hansje pangsje, Pietertje, Jan, Achmed en vele anderen een passende plek kunnen vinden op de arbeidsmarkt waarin ze zo goed mogelijk kunnen participeren in onze maatschappij.

Dank voor uw aandacht.